PENIG 92688.lagerszám

2/JV

JEGYZŐKÖNYV

felvétetett 1945,julius 16.-án a DEGOB Deportáltakat Gondozó Országos Bizottság irodájában /Budapest,VII.,Bethlen-tér 2./.

Megjelenik:
Született: Budapest,1915,október 23.
Foglalkozás: Mozgásművészeti tanár
Lakhely: Budapest
Táborok: Ravensbrück,1944,dec.4.-jan.7.
Penig, 1945,jan.10-ától.13.

Fentnevezett előadja a következőket:

Budapestről, u.n. védett házból vittek el a nyilasok november 25.-én. A Józsefvárosi pályaudvaron bevagoniroztak és kivittek a határon. Zürrendorfnál átvettek a németek. Ott adtak valamit enni és áttettek bennünket személyszállító kocsikban. Élelmiszer volt nálam a hátizsákba. Egyenesen Ravensbrückbe vittek. Sok magyar zsidó nő volt itt és más nemzetiségű politikai bűnösök és gyilkosok, férfiak. Egy hónapig brómmal etettek és teljesen kábultak voltunk. Megérkezésekor mindent elvettek tőlünk, még a ruháinkat is és átöltöztettek nyári ruhába. Ha valakinek nagyon jó cipője volt, azt is elvették. Barakkokban laktunk, SS-nők ügyeltek fel reánk. Három hétig karanténben voltunk,mert mindegyikünknek rasmenése volt. Ez alatt az idő alatt egyáltalában nem kaptunk vizet. W.C.-re sem volt szabad kimennünk, hanem vödör volt erre a célra a barakkban.

Innen Penigbe /Sachsen/ kerültem. Barakklagerben laktunk és Max Gerhart Kerke repülőgépalkatrészgyárban dolgoztunk. Napi 12 órát dolgoztunk, állómunkát. Nagyon fárasztó volt. A német mesterek között voltak kommunisták,akik jóindulatuak voltak hozzánk. Ha lehetett rontottuk a gépet és pocsékoltuk az anyagot. Volt olyan német mester,aki biztatott,hogy minél többet rontsunk,Ez még kenyeret is adott nekem. Egyébként bizony nagyon keveset adtak enni. Előfordult,hogy egy egész napon át nem kaptunk semmit. Verés annál gyakoribb volt. Különösen az ebédosztás volt izgalmas. Ilyenkor mindig nagy tumultus volt,verekedés a repeta miatt, a végén azután mindenkit megvertek. Előfordult az is,hogy előttünk öntötték ki az ételt,amikor mi már alig láttunk az éhségtől. Én három-

heti gyári munka után a konyhára kerültem és ott voltam azután végig. Itt egész más helyzet volt. Jóllakhattam és még tudtam másoknak is juttatni egy kis kenyeret, vagy krumplit.

Április 13.-án kiürítették az egész lagert, mert az amerikaiak már nagyon közel voltak. Egy éjjelen át gyalogoltunk. Hajszoltak bennünket és borzalmas volt ez a menetelés. Közben bombáztak is. Egyszer csak észrevettem, hogy az SS-nők egyre kevesebben lesznek körülöttünk. Erre én is megbeszéltem egy barátnőmmel a dolgot, és még mielőtt világos e lett, lemaradtunk. Másnap reggel, amikor már régen elvonult a csapat, ötvenen voltunk összesen, akik az éjszaka folyamán lemaradtak. Bementünk a legközelebbi faluba és ott bevártuk az amerikaiakat.

Jegyzőkönyvet felvette:

Vincze Klára

Vincze Klára